

Λονδίνο, 31/03/2018

**25^η Μαρτίου 1821 - Εθνική Εορτή των Ελλήνων.
25^η Μαρτίου 2018 - Τι εορτάζουν σήμερα οι Νεοέλληνες;**

Την προηγούμενη Κυριακή, 25 Μαρτίου, εορτάσαμε την εκατοστή ενενηκοστή εβδόμη επέτειο της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Επί σειρά ετών, από αιώνας και πλέον, χιλιάδες ρητόρων-ομιλητών διακεκριμένων ή μη, έχουν υμνήσει την μεγάλη, την μεγίστη αυτή επέτειο του Ελληνικού Έθνους. Κάποιες σκέψεις λοιπόν, ίσως άλλης οπτικής, ασφαλώς δεν εξαντλούν το θέμα. Διότι επί του θέματος τούτου στηρίζεται το Ελληνικό Έθνος. Το πρώτο Έθνος της Ευρωπαϊκής ηπείρου, το Έθνος το οποίο αριθμεί 30 αιώνων βίον, το έθνος εις το έδαφος του οποίου ζούμε και αγωνιζόμαστε ακόμη.

Η 25^η Μαρτίου 1821 καθιερώθηκε ως εθνική εορτή του νεώτερου Ελληνικού Κράτους με το ΒΔ 980/15.03.1838 του πρώτου Βασιλέως της Ελλάδος Όθωνα και ο πρώτος εορτασμός πραγματοποιήθηκε την 25^η Μαρτίου 1838. Το Διάταγμα, μεταξύ των άλλων, έδωσε τέλος και στην διαμάχη μεταξύ των διαφόρων σοβαρών (και όχι μόνον) ιστορικών και συγχρόνων "ιστοριογραφούντων αναθεωρητών", για την ακριβή ημερομηνία και την περιοχή έναρξης της Επανάστασης, που με πάθος αμφισβητούσαν οι πρωταγωνιστές των πολιτικών εξελίξεων της εποχής, από την πρώτη στιγμή της Ανεξαρτησίας. Ταξικές διακρίσεις, οικονομικά συμφέροντα, εγωισμοί, βιαιότητες, πολιτικές προσωπικές φιλοδοξίες, ανόητοι τοπικισμοί, και μικροκομματικά συμφέροντα, εξελίχθηκαν σε παθιασμένες αντιπαραθέσεις που άρχισαν να ποτίζουν με το δηλητήριο του διχασμού "made in Greece" το δένδρο της Ελευθερίας από την αρχή της μετά τετρακόσια χρόνια ανθοφορίας του. "Μήνιν άειδε, θεά Πηληϊάδεω Αχιλλής ουλομένην ή μύρι Αχαιοίς αλγεέθηκε ..."¹.

Η 25^η Μαρτίου επελέγη με στόχευση τον συνεορτασμό δύο μεγαλειωδών γεγονότων της συστατικής αυτοσυνειδησίας του Ελληνισμού · ενός πολιτισμικού, της Ελευθερίας που σηματοδότησε την παλιγγενεσία του Ελληνικού Γένους και ενός θρησκευτικού, του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου για την γέννηση του Θεανθρώπου Χριστού. Είναι ως εκ τούτου συμβολισμός διπλού εορτασμού των δύο "Χαίρε" της Ελληνοχριστιανικής μας ιστορικής συνείδησης: "Χαίρε ώ χάιρε λευτεριά ... " του εθνικού μας ποιητή και "Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία ... " του υμνωδού της Ορθοδοξίας.

---

¹ "Τραγούδησε θεά την οργή του γιού του Πηλέα, Αχιλλέα, την καταραμένη οργή που έφερε τον πόνο σε χιλιάδες Αχαιούς" (Αρχή της ραψωδίας του Ομήρου "Ιλιάς").

Η Επανάσταση του 1821 είναι το σπουδαιότερο γεγονός στην Ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος και η αφετηρία της αναγέννησης και της δημιουργίας του Ελληνικού Κράτους. Ο αγώνας των Ελλήνων ήταν καθολικός και όχι έργο των ολίγων μιας τάξης ή μιας κοινωνικής ομάδος. Από όλες τις περιοχές της Ελλάδος, πλούσιοι και πτωχοί, μορφωμένοι και αγράμματοι, όλοι με μία πίστη με ένα πόθο για Ελευθερία. Κοινό τους χαρακτηριστικό, η Εθνική τους Συνείδηση της Ελληνικότητας, αυτής της ψυχοπνευματικής επεξεργασίας 3.000 ετών την κοινής ζωής, κοινής γλώσσας, κοινών θρησκευτικών προβληματισμών, κοινών παραδόσεων, ηθών και εθίμων. Ήταν πρωτίστως μία Εθνική και όχι Κοινωνική Επανάσταση. Ασφαλώς και έγιναν βιαιότητες, αρπαγές, ωμότητες και εγκληματικές πράξεις, αναπόφευκτες σε παρόμοιες πολεμικές καταστάσεις². Και ασφαλώς οι αγωνιστές του 1821 δεν ήσαν άγιοι. Απλοί άνθρωποι ήσαν, καταπιεσμένοι επί τέσσαρες αιώνες κάτω από ένα βάρβαρο δυνάστη. Με τις όποιες αδυναμίες και τα όποια ελαττώματά τους, έπραξαν βιαιότητες, αλλά πολλοί καθαγιάστηκαν με τη θυσία τους.

Ο εφετινός εορτασμός της μεγίστης Εθνικής μας Επετείου συνέπεσε με την έξαρση μίας επίσης εξαιρετικά κρίσιμης κατάστασης που ταλανίζει τα τελευταία δέκα χρόνια την Πατρίδα μας. Άλλης μορφής μεν, κρίσιμης όμως και εξ ίσου (αν όχι περισσότερο) επικίνδυνης δε.

Φορτωμένη με ένα μη βιώσιμο φρικιαστικό δημόσιο χρέος, στα χέρια διεθνών εκμεταλλευτών τοκογλύφων, ύπουλων φίλων, υποκριτών συμφεροντολόγων συμμάχων, αδίστακτων οικονομικώς ισχυρών Μεγάλων Δυνάμεων, ευρίσκεται υπό επιτροπεία, στα πρόθυρα της πτώχευσης και του αυτοεξευτελισμού, μεμψίμοιρος επαίτης, ταπεινωμένος στα μάτια του αλαζονικού κατ' επίφαση πολιτισμένου φράγκικου, δυτικού κόσμου.

Περιβαλλόμενη από ασταθείς επικίνδυνους γείτονες κοινωνικά καθυστερημένους, από εθνικά και πολιτισμικά αταυτοποίητους παρείσακτους με ανόητες αλυτρωτικές ουτοπίες, από διεθνείς ταραξίες γεωπολιτικών απαιτήσεων μεγαλοϊδεατισμού, κατ' επίφαση δημοκρατικούς, με ολοκληρωτική νοοτροπία και παράδοση.

Και το χειρότερο! Αυτή η ίδια η Χώρα διεθνώς απαξιωμένη, στα πρόθυρα του χάους και της ακυβερνησίας, φθίνει προς την βαλκανιοποίηση. Βουλιάζει στα "απόνερα" της Ευρώπης η Ελλάς, το Έθνος που θα έπρεπε πρωτίστως να είναι η Ευρώπη. Το πολιτικό σύστημα καταρρέει από την γενικευμένη κρί-

---

² "Οι επαναστάτες δεν φορούν λευκά γάντια ούτε βγαίνουν από παρθεναγωγεία. Ο πόλεμος δεν γίνεται με κομφετί". (Λένιν, αρχηγός σοβιετικής επανάστασης).

ση και τις «αμαρτίες» δεκαετιών, με παθογένειες που δηλητηριάζουν το πολιτικό κλίμα και καλλιεργούν τον διχασμό, με εμπρηστική ρητορική του πεζοδρομίου, εκδικητικές συμπεριφορές και μισαλλοδοξία. Οι θεσμοί της δημοκρατίας φαλκιδεύονται από απερίσκεπτους πολιτικάντηδες, γελοιοποιούνται από "φτηνιάρικους" διασκεδαστές των Ρ/Τ εκπομπών και χρησιμοποιούνται θρασύτατα και "νόμιμα" για την υπονόμευση και την κατάργησή της. Κόμματα κατακερματισμένα. Άβουλες, άτολμες, εχθρικά διχασμένες πολιτικές ηγεσίες, ανίκανες να ομονοήσουν να συνεννοηθούν και να συμφωνήσουν σε ένα ενιαίο τρόπο αντιμετώπισης του κινδύνου και την σωτηρίας της Πατρίδος. Λαός παραπληροφορημένος και μία κοινωνία εγωκεντρικά υλιστική και άπληστα καταναλωτική που διαμορφώθηκε τις τελευταίες 10ετίες από μία "προοδευτική" διανοήση της συμφοράς. Αυτή την διανοήση που καταλαμβάνοντας τους φορείς της σύνολης εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των Νεοελλήνων με αλληπάλληλες μεταρρυθμίσεις και προγράμματα, μεθοδικά επιδίωξε και συστηματικά εφαρμόζει μια πολιτική αφελληνισμού με κατασυκοφάντηση της φιλοπατρίας ως εθνικισμό, χλευασμό της πολιτιστικής ιδιαιτερότητας των Ελλήνων, περιφρόνηση της πνευματικής παράδοσης και της λαϊκής ευσέβειας, διακοπή της γλωσσικής μας συνέχειας με την εξάρθρωση της γλώσσας μας που είναι το «σπίτι» της ύπαρξής μας, όπως έγραψε ο Χάιντεγκερ.³

Με όλα αυτά, σήμερα η Ελλάδα με πιο όραμα να πορευθεί; για πιο σκοπό να αγωνισθούν οι Νεοέλληνες, πέραν της επιδίωξης εξεύρεσης κάποιας εργασίας στο Εξωτερικό για την φυσική τους επιβίωση; Με πιο ψυχικό σθένος, με ποια διάθεση θυσίας, με ποια ιδανικά, πανηγυρίζουν, οι Νεοέλληνες του 2018 το μεγαλείο του 1821; Ο κατ' εντολήν προσχηματικός εορτασμός, έχει εκφυλισθεί σε μία φοκλορική εκδήλωση ("happening" επί το ελληνικότερον) με παιδάκια που διασκεδάζουν σείοντας ασυναίσθητα την "πλαστική" γαλανόλευκη, για να την πετάξουν στη συνέχεια στο οδόστρωμα ποδοπατούμενη και συρόμενη από πεζούς και διερχόμενα οχήματα. Ανατριχιαστικό το θέαμα, αποτέλεσμα αδιάφορης οικογενειακής παιδείας και εγκληματικής αντίληψης της προοδευτικής διανοήσης, εκπρόσωποι της οποίας κατά καιρούς έχουν χαρακτηρίσει το Εθνικό μας Σύμβολο "ένα κομμάτι απλό πανί". Ένα κουρέλι λοιπόν, ένα κομμάτι πανί, στο χώμα στη λάσπη στη σκόνη, η Σημαία μας, που την κράτησαν όρθια να ανεμίζει ελεύθερη, θυσιάζοντας και τη ζωή τους, οι πατεράδες μας, οι παππούδες μας, οι πρόγονοί μας, οι αγωνιστές του 1821.

Ο Ελληνισμός χάνει την Ελληνικότητά του. Η Ελλάδα φθίνει ως έθνος. Η Χώρα θα διατηρηθεί γεωγραφικά ως ένας πανέμορφος τουριστικός προορισμός για τον οποίο, "φιλέλληνες" και κακεντρεχείς φίλοι θα λένουν «εδώ κάποτε κατοικούσαν Έλληνες διότι δεν κατάλαβαν και δεν έκαναν αυτά που έπρεπε

---

³ Μάρτιν Χάιτενεγκεν). Γερμανός κορυφαίος φιλόσοφος (1889 – 1976)

να κάνουν...”. Παρόλα αυτά δεν είμαι τόσο απαισιόδοξος. Ελπίζοντας στο ανέλπιστο⁴ αισιοδοξώ και κλείνω τις παρούσες σκέψεις με τις παρακάτω φράσεις από Φιλιππικούς του Δημοσθένη⁴, σε μετάφραση, όπως τις δημοσίευσε σε άρθρο του στην εφημερίδα “ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ” της 18ης Μαρ. 2018 ο έγκριτος δημοσιογράφος κ. Τάκης Θεοδωρόπουλος.

“Είναι καλύτερα που φθάσαμε εδώ που φθάσαμε διότι δεν κάναμε ό,τι έπρεπε. Άρα μπορούμε να τα διορθώσουμε. Διότι αν φτάναμε ως εδώ έχοντας κάνει όσα έπρεπε, δεν υπήρχε ελπίδα”.

Με εκτίμηση
Δοξάκης Ιωάννης
Υποστράτηγος ε.α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ
- ΠΟΣΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ _ ΠΟΣΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΟΙ-ΝΕΟΕΛΛΗΝΕΣ (Γλύκατζη Αρβελέρ)
- ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ (Χρήστου Γιανναρά)

---

⁴ Δημοσθένης (384–322 π.Χ.) Πολιτικός, σημαντικότερος ρήτορας της Αρχαιότητας. Έγραψε 4 Φιλιππικούς λόγους εναντίον του βασιλέως της Μακεδονίας Φιλίππου Β΄.